

Καβούρ, πρώτος ὑπουργὸς Σαρδηνίας.

γλοι ἀνεκαίνισαν αὐτό. Ναπολέον ὁ Α΄ ἀποδιώξας τῆς Νεαπόλεως τὸ 1806 Φερδινάνδον τὸν Α΄, ὠνόμασε βασιλέα πρῶτον μὲν τὸν ἀδελφὸν Ἰωσήφ, ὅν δὲ ἔτη μετὰ ταῦτα, τὸ 1808, τὸν ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸν αὐτοῦ Μιράτ· ἀλλ' ἡ Σικελία, ὡς μὴ κατὰκτηθεῖσα, ἔμεινε κεχωρισμένη τῆς Νεαπόλεως μέχρι τοῦ 1816. Ὁ λόρδος Βέντιγκ, διοικῶν δεκαοκτὼ χιλιάδας στρατοῦ ἀγγλικοῦ ἢ καὶ σικελικοῦ ἐν ταύτῃ, μετῴχετο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν τοῦ βασιλέως τὴν ἀνωτάτην ἐξουσίαν, καὶ τοι ἀντιπράττοντος τοῦ ἡγεμόνος τούτου, καὶ μάλιστα τῆς συζύγου αὐτοῦ Καρολίνης, ἀδελφῆς δὲ τῆς Μαρίας Ἀντωνιέτας. Ἀλλ' ὁ Βέντιγκ, ἐπιθυμῶν νὰ καταστρέψῃ πᾶσαν τῆς αὐλῆς ἐπιρροήν, ἀνέστησε τὸ ἀρχαῖον Σύνταγμα μετὰ τινων τροποποιήσεων ἐπὶ τὸ ἀγγλικώτερον, συγκροτήσας Γερουσίαν διὰ τοὺς εὐγενεῖς καὶ τοὺς ἐπισκόπους, καὶ Βουλὴν διὰ τοὺς λοιπούς. Αἱ δύο αὗται Βουλαὶ ἐνήργουν κυματιζόμεναι μεταξὺ τῆς αὐλῆς καὶ τοῦ ἀγγλοῦ στρατηγοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ βασίλισσα ἐφαίνετο ἀκάθεκτος ἐλθρὰ τῶν νέων θεσμῶν, ὁ Βέντιγκ ἐδίασεν αὐτὴν νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς νήσου καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς Αὐστρίαν, ὅπου καὶ ἐτελεύτησε πρὸ τῆς Παλινόρθώσεως.

Μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Μιράτ (1816) ὁ μὲν Φερ-

δινάνδος Α΄, ὅστις ἐπωνόμασεν ἑαυτὸν, ἀγνοεῖται διὰ τί, Α΄, δὲν ἀνείχετο ἐν Σικελίᾳ τὸ νέον σύστημα, ἡ δὲ Ἀγγλία οὐδόλως ἐφρόντισε νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ τέκνον αὐτῆς· τὸ Σύνταγμα εἶχε θεωρήσει ἡ Ἀγγλία ὡς ὄργανον χωρισμοῦ τῆς Σικελίας ἀπὸ τῆς Νεαπόλεως ὅπου ἐπεκράτει ἡ γαλλικὴ ἐπιρροή, ἴσως δὲ καὶ ὡς ὁδὸν φέρουσαν εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς νήσου ὑπὸ τὸ ὄνομα Προστασίας.

Τὸ Σύνταγμα λοιπὸν τοῦτο ἀνῆγειρεν ἡ κατὰ τὸ 1848 σικελικὴ ἐπανάστασις, ἐπὶ Φερδινάνδου τοῦ Β΄, ἡγεμόνος δεσποτικῆς ἔχοντος τὰς προαιρέσεις, καὶ βαθυτάτην τὴν πεποίθησιν ὅτι πᾶν δικαίωμα συζητήσεως χορηγούμενον τοῖς λαοῖς καὶ πᾶς ἐλεύθερος θεσμὸς καταστρέφουσι καὶ θρόνους καὶ κοινωνίας. Διὸ ὑπέσχετο μὲν παραχωρήσεις τῇ Σικελίᾳ, ἐμελίτα δὲ νὰ ἀνατρέψῃ αὐτάς μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐπαναστάσεως. Συνεκαλέσθησαν λοιπὸν αἱ Βουλαὶ ὅλοι οἱ ἐκλογεῖς ἦσαν καὶ ἐκλεκτοί, καὶ τὸ τίμημα ἡλαττώθη μέχρι τριακοσίων περίπου δραχμῶν· οἱ δὲ ἐκλογεῖς ἔπρεπε νὰ ἔχωσι καὶ τινα προσόντα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Γερουσία συνέκλιτο ἐξ εὐγενῶν, τὸ ἀριστοκρατικὸν φρόνημα συνεκρούσθη ἐντὸς ὀλίγου πρὸς τὸ τῆς Βουλῆς καὶ πρὸς τὸ δημοκρατικόν, τοῦ ἐξ ἀνάγκης ἐπικρατοῦντος ἐνεκα τῆς ἐπαναστάσεως. Αἱ δύο αὗται γνώμαι διέχρουν καὶ τὴν ἐθνι-